2

భమిడిపాటి జగన్నాథరావు

నా 16,17 ఏళ్ళ వయస్సులో, అంటే 1951లో, చలంగారిలా రాసెయ్యాలన్న ఆబతో ఈ కథ రాసేసేను. ఎందుకో ఈ కథను 1959 దాకా ప్రచురణకు పంపలేదు. ఈ లోపున 1952 నుండి 1959 మధ్య నా కథలు ఎనిమిది అచ్చులో వచ్చేయి. ఆ తర్వాత ఈ 'విరుద్ధ మనస్తత్వం' కథ 1959 మే నెలలో 'ఆంధ్ర పత్రిక'లో అచ్చు అయింది. ఇది నా మొదటికథ.

- రచయిత

విరుద్ధ మనస్తత్వం

రామం నన్ను దూరాన్నించే చూసి 'విష్' చేశాడు.

'అప్పుడే మిత్రబృందం అంతా వచ్చినట్టుందే' అనుకుంటూ, వాళ్ల దగ్గరగా వచ్చి, సైకిలు దిగి, వాళ్ళ మధ్యగా పచ్చగడ్డి మీద కూచున్నాను.

కాలికింద పచ్చగడ్డి మెత్తగా తగిలింది. చల్లటిగాలి హాయిగా సోకింది.

దూరాన్న పంటకాలవలో సాయం సంధ్య వెలుగు ప్రతిఫలిస్తోంది. పేరు తెలీని తెల్లటి పక్షుల గుంపు ఆకాశంలో అంతులేని ప్రయాణం చేస్తున్నట్టుగా, రెక్కలు బారుగా చాచి, ఒక క్రమంలో పోతున్నాయి.

మిత్రులంతా తీవ్రచర్చల్లో వున్నారు. వాళ్ళు మాట్లాడే విషయం గూడా తెలీడం లేదు. ఒకడిమాట పూర్తి గాకుండా మరోడు అందుకుంటున్నాడు.

ఒక్క జనార్దనం మాత్రం సంధ్యకేసి చూస్తూ కూచున్నాడు. చూపు తిప్పడం లేదు.

పశ్చిమాకాశం చిక్కటి ఎరుపు రంగు పులుముకొంటోంది.

ఉన్నట్టుండి "ప్రియురాలి కందిన వదనంలా ఉందీ సాయంకాలపు టాకాశం. ఏ దృక్పథం నుండి చూసినా నాకు ఈ అరుణాకాశం నుండి తెలుసుకోదగిందీ, గ్రహింపగల్గిందీ అంతకంటే ఏం లేదనిపిస్తోంది. ఏం? నేనిలాగే వర్ణిస్తా నాకథల్లో. నాకంటికేదెలా కనబడితే అలాగే వ్యక్తపరుస్తా", అన్నాడు జనార్దనం, అందరికేసీ తిరిగి.

అతను ఈ రోజున ఇంత నిక్కచ్చిగా నలుగురిలోనూ ఈ సంగతి చెప్పనవసరం లేదు. ఈ మధ్య జనార్దనం రాస్తూన్న కథలన్నిటిలోనూ ఇదే వరస.

తక్కిన మిత్రులంతా జనార్దనానికి సమాధానం చెప్పక ఊరుకున్నారు.

కాని నాకు కొద్దిగా కథలు రాయడం, కాస్త సభ్యతకు లోటు లేకుండా గ్రంథ పరిజ్ఞానం ఉండటంచేత, ఆ ఆసరా చూసుకొని, ఈ వేళ అతగాణ్ణి సంభాషణలోకి లాగి, ఓ వూపు వూపుదామనుకున్నాను.

"ఇప్పుడు మీరన్నదాంట్లో అర్థం చాలా అల్పంగా వున్నట్టు తోస్తోంది", అన్నాను.

అప్పుడే కాల్చి పారేసిన సిగరెట్టు తాలూకు పొగ తిరుగుతూన్న మెలికలు చూస్తూ "అలా రండి.... ఆ పక్కగా వెళ్దాం. నేనన్నదాంట్లో అర్థం అల్పం కాదనీ – ఈ అనంత విశ్వంలోని పరమార్థమేనన్న నగ్న సత్యాన్ని మీచేతే అనిపిస్తాను" అన్నాడు జనార్దనం.

నేను ఈ 'ఛాన్సు' వదలదలచుకోలేదు. అతన్ని వాదనలో చిత్తుచేద్దామన్న ఆశ మనసుకు పట్టుకుపోయింది. మిత్రులందరిలోనూ అతన్ని ఓడించి, గెలుపు సాధిద్దామన్న ఆశ మరీ ప్రోత్సాహ మిచ్చింది.

కాని అప్పుడే జనార్దనం లేచి, నాకేసి రమ్మన్నట్టు చూస్తూ, ముందుకడుగేశాడు. అయిష్టం గానే లేచి అతన్ని అనుసరించాను – మిత్రులందరి మధ్యా అతన్ని ఓడించాలన్న ఊహను పక్కకి నెట్టేసి.

ఇద్దరం దూరంగా నిర్జనంగా వున్న ప్రదేశానికి పోయాం.

"అంటే మీరంటూన్న వేదాంతానికి మూలం 'రియలిజమా?', అన్నాను. వెటకారం ధ్వనిస్తూ, సరిగ్గా ఆ 'రియలిజమ్' అన్న పదానికి అర్థం తెలీకపోయినా, అలాటి పెద్ద మాటలుపయోగించి గెలుపు సాధిద్దామని మొదటే నిర్ణయించు కొన్నానుగా మరీ –

"మీరు నా వాదానికి, ఏ పేరూ పెట్టకండి... పేర్లతో నిమిత్తం లేదు," అన్నాడాయన కొంచెం సీరియస్‌గా.

నేనేదో కులాసాగా మాట్లాడుతూ వాదిద్దామనుకుంటే, ఈ మూలకి తీసుకొచ్చి, ఈ సీరియస్‌నెస్ ఎందుకీయనకీ అని నాకప్పుడే తట్టింది.

మా ఇద్దరి మధ్యా ఆవరించిన నిశ్శబ్దం నన్ను విశేషంగా బాధిస్తోంది.

ఈయన ఏదో చెపుతానని తీసుకొచ్చిన విషయం మర్చిపోలేదు గదా !

"మీరు కూడా కథలు రాస్తారు కదూ ?" హఠాత్తుగా అడిగేడాయన.

'ఇదేవిరా ! కథ అడ్డు తిరిగింది !' అనుకున్నాను.

ఏదో తన ఉద్దేశాలు వొలకబోస్తానని తీసుకొచ్చి నాకు సంబంధించిన విషయాల మీద యీ నిక్కచ్చి ఏవిటీ?

"ఆ ! ఏదో ! అప్పు దప్పుడులెండి" అన్నాను ఓ చిరు నవ్వు విసిరి.

ఆయన మొదలుపెట్టాడు.

"మీరు కథలు రాస్తూ వాటికి మీ పేరు పెట్టకుండా, ఏవిటో 'ఏకాకి' అనే పేరుతో రాస్తారెందుకు? ఎవరో కొందరు తగినవాళ్లు కారణాంతరాల చేత 'పెన్‌నేమ్' పెట్టుకుంటే వారిని చూసి మీగ్గూడా ఎందుకండి ఈ మారు పేరు? పైగా .బాధగా, 'ఏకాకి' ఏవిటీ?.... నిక్షేపంగా ఇద్దరు పిల్లలూ, చక్కటి గులాబీలాటి భార్య వుండగా, ఈ అజ్ఞాతవాసంలోని ఆనందమేమిటీ? – నేనిలా అడగడం మొదలెడితే మీకెంత వెర్రిగా తోస్తుందీ? నాకు అర్థంగాని ఆనందమేదో మీరు అనుభవిస్తున్నందువల్లేగా మీరా పేరులో రాస్తూంట? మీరు చూసిన కోణంనించి నేను చూడలేకపోవడం చేతనే కదా ఈ చిక్కంతా? సరే, ఆ సంగతలా వుంచండి.

మీరు మొన్నో కథలో ఇలా రాసినట్టు జ్ఞాపకం. 'ఈ మధ్య బయలుదేరిన కుర్రకారు కాస్త నిండుగా రంగుపూలెట్టుకుని వెళ్తున్న ప్రతి స్త్రీని కూడా వీధిమలుపు చివరిదాకా చూస్తారని. జ్ఞాపకముందా అలా రాసినట్టు ?

'ఊ...' అని మాత్రం అనగలిగాను.

"అవునండీ, ఏ?చూస్తే ఏ? ఆ చూపులు ఆమె శీలాన్నిగాని,మీ గౌరవాన్ని గాని, సంఘనీతిని గానీ అపహరించాయా? ఇలా అన్నానని, ప్రతివ్యక్తీ కనబడ్డ ఆడదాన్నల్లా ఎగాదిగా చూడ్డం భావ్యమేనా అంటారు మీరు – దీనికి సమాధానం చెప్తున్నా, చెప్పమంటారా?"

"అలాగే" అన్నాను తెల్లబోయి. అసలు ఎదురు ప్రశ్నలు వేయడానికి గుండెలు లేవుగా..... పావుగంట క్రితమే జారిపోయినట్టున్నాయి. మనసులో కూర్చి పెట్టుకున్న మాటలొక్కటీ సమయానికి దొరకడం లేదు. ఖర్మ !

ఆయన మళ్ళా మొదలెట్టాడు.

"ఓ అమ్మాయి... మాంఛి అందమైన పిల్లే అనుకోండి, ఓ మంచి చీర కట్టుకుని వీధిలో నడుస్తూ వుంటుంది. ఎవరైనా పరాయివాళ్ళు చూస్తున్నారని తెలీగానే, అదోరకం ముఖభావం నటిస్తూంది. ఆ అమ్మాయి కూడా అందరూ తనను చూసి, తన సొబగు వీక్షించాలని ఇష్టపడుతూందేమోనని మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా? ఆ అమ్మాయి మనస్తత్వం అన్ని పేపర్లలోనూ ఫస్టుమార్కు లొచ్చిన విద్యార్థిలా వుంటుంది. ఇద్దరి మార్గాలు వేరు....

"కాస్త రసజ్ఞుడైన ప్రతి మానవుడూ సౌందర్యోపాసనకు పాకులాడతాడు. కాని కొంతమంది మాత్రం – బుద్ధి వక్రించి, శ్రుతి మించి, లాలసతో సౌందర్యాన్ని ఆనందించ లేక హద్దులు దాటుతారు.

గమ్యస్థానాలొక్కటైనా, ఇద్దరి ఆశ ఒకటే... తమ గొప్ప అందరూ గుర్తించాలని.

"లేకపోతే ఆ పిల్ల అంత మంచి చీర కట్టుకుని, అంత అందంగా నలుగురిలోకీ వస్తుందా? కాని సిగ్గనే పరదా ఎప్పుడూ ఆవరించుకునే ఉంటుంది. ఆ పరదాయే లేకపోతే పురుషునిలోని ఆ వ్యక్త మధురస్మృతులేవీ మొలకెత్తవేమో ! అందుచేతే తోటి ఆడవాళ్ళు ఆ చీర బాగా నచ్చిందంటే ముసి ముసి నవ్వుల్తో విని ఆనందిస్తుంది. పురుషుని సంగతెత్తేటప్పటికి సిగ్గుతెర సంతోషాన్ని వ్యక్తపరచనీదు.

"కాస్త రసజ్ఞుడైన ప్రతి మానవుడూ సౌందర్యోపాసనకు పాకులాడతాడు. కాని

కొంతమంది మాత్రం - బుద్ధి వక్రించి, శ్రుతి మించి, లాలసతో సౌందర్యాన్ని ఆనందించలేక హద్దులు దాటుతారు.

ఇంకో విషయం బజారులో అందమైన చీరల్నీ, వస్తువుల్నీ బీరువాల్లోంచి చూసి ఆనందించగా లేంది... అమ్మాయి వొంటిమీద చూసి ఆనందిస్తే యేం? బీరువాల్లోంచి చూసినంత నిర్మలంగానే ఈ విషయాన్ని తీసుకోరాదూ?

"పైగా ఆ అమ్మాయి ఆ చీరకు తోడు జుట్టు మనోహరంగా మలిచి చివర వదిలేస్తుంది. చీర చాలా అల్లరిగా కదుతుంది.... దీనికి తోడు జడనిండా ఓ గుప్పెడు జాజిపూలు తురుముతుంది. దీనికి కారణం ఏవిటీ? ఏం? ఆ అమ్మాయి ఆ పూలు పెట్టుకోకపోతే అమ్మేవాడికి నష్టమేనా? లేక ఆ పూల సువాసన రాణించదనా? ఏదీ కాదు.

అందమైన వస్తువుని చూచి పరవశమై ఆనందించాలనే ఆశ పురుషుడికీ ఆ అందమైన వస్తువును తనలో ఇముడ్చుకోవాలనే ఆశ స్త్రీకి ఉండడం సహజం. అంతేగానీ, మీరు రాసినట్టుగా పురుషులంటే ప్రతీ ఆడదాన్నీ చూడనూ చూడరు.... చూసినా - కారణం మాత్రం ఆమె తల్లో వాడిన పూలూ రంగుపూలూ మాత్రం కాదు.

"మీరు మొదట నేనన్నదాంట్లో అర్థం లేదన్న దానికీ కొంచెం డొంకతిరుగుడుగా ఇదే జవాబు"

జనార్దనం ఉపన్యాసం ఆపుచేశాడు.

"ఇదేం వేదాంతమయ్యా?" అనిపించింది నాకు. పోనీ ఎదురు చెబుదామంటే తెలుగు భాషలో తెలిసిన మాటలు కరువైపోయినట్టు, నాకు మాట రాదేం?

"రండి పోదాం" అని అతనే తట్టి లేపాడు. మధ్య దారిలో అతనే ఇంత కాఫీ పట్టించిన తర్వాత ఎవరి దారిన వాళ్ళు పోయాం.

ఇంటికొచ్చిన తర్వాత తట్టింది - అతను అందరిమధ్యా చేసిన వ్యాఖ్యానానికీ, నాకిచ్చిన ఉపన్యాసానికీ సంబంధం లేదని. ఈ సంగతి రేపు సాయంత్రం అడగాలనుకున్నాను... కాని నలుగురి లోనూ కాదని అప్పుడే నిర్ణయించుకున్నాను.

రెండోరోజున అతను రాలేదు. ఆ తర్వాత నా స్వంత పనులవల్ల నేను వెళ్ళలేదు. మొత్తానికి ఓ పది పదిహేను రోజులు అతన్ని కలుసుకోడం పడలేదు. ఆ తర్వాత అతను ఆ వూరి నుండి బదిలీ అయి వెళ్ళిపోయినట్టు తెలిసింది.

✿ ✿ ✿

.... మళ్ళా పదేళ్ళ తర్వాత మాట.

జనార్దనం రాసిన ఉత్తరం అతన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చింది.

"రావుగారూ,

మీకు ఇదేనా మొదటి ఉత్తరం.... బహుశా ఆఖరిదేమో గూడా !

ఇప్పుడు ఎఱ్ఱటి ఆకాశం వుత్త ఎఱ్ఱగానే వుంది.. ప్రియురాలి కందిన వదనంలా లేదు...."

అంటూ ఏవిటేవిటో రాశాడు జనార్దనం.

'To Every action there is always an equal and opposite reaction'

అని పక్కింటి వారబ్బాయి చదువుతున్నాడు, బట్టీపట్టే ధోరణిలో.

1st Biggest computer Training Centre in Vijayawada

PGDCA
MS - OFFICE
ACCOUNTING PACKAGES
DTP
MULTIMEDIA
AUTOCAD
HARDWARE & NETWORKING
CELLPHONE TECHNOLOGY
UNIX & LINUX Admin.

Avail Summer Offer

Special Batches for
EAMCET Rankers
C Data Structures
JAVA, J2EE,
C++, VC++
ORACLE, D2K
VB - ASP. NET
TESTING TOOLS

SINCE 1967
BDPS

Also Offering the Courses Affiliated to
AP State Board of Technical Education & Training (SBTET)
AP Govt Vocational Education

✶ 3rd Floor, Swarnalok Complex (Lift Facility only from cellar), Governorpet, Vijayawada - 2, Ph : 2578971, 5562111.
✶ Lakshmi Mansion, Near Pioneer House, M.G.Road, Vijayawada - 10, Ph : 2489627